

marina

Veselo

R. Gram

Već mnogo da-na vo-lim ja Ma - ri- nu,

nje-ni hlad-ni po-gle-di me bri - nu, da

hrabrost skupim ni-kad nemam sna - ge, da

mo-gu jed-nom pri-zna-ti joj sve. Ma-

ri - na, Ma - ri - na, Ma - ri - na, zar

u - ne znaš da vo - lim te ja? Ma -

či- ni da sun - ce mi sja!

Lijepa mo-ja ma - la, lju-bav ni-je ša - la, za-to

ne-moj da se ša - liš, o ne, ne, ne, ne, ne!

1. Već mnogo dana volim ja Marinu,
al' njeni hladni pogledi me brinu,
da hrabrost skupim nikad nemam snage,
da mogu jednom priznati joj sve.

Marina, Marina, Marina, zar ne znaš da volim te ja?
Marina, Marina, Marina, učini da sunce mi sja!
Lijepa moja mala, ljubav nije šala,
zato nemoj da se šališ, o ne, ne, ne, ne, ne!

2. Al' jednog dana šetao sam gradom
i cijelo vrijeme pratio je kradom,
a da joj priđem više nemam snage,
jer svaki njezin pogled kaže: Ne!